

Szent István Király Plébánia, Pomáz

Hírek, közlemények, sajtófigyelő,
közösségeink élete, felhívások, lelki írások.

1Pét 1,18-25 (május 30-a olvasmánya) - tudva, hogy nem romlandó ezüstön vagy aranyon történt a megváltásotok az atyáitoktól rátok hagyományozott hiú életmódotokból [Iz 52,3], hanem a szeplőtlen és érintetlen Báránynak, Krisztusnak drága vérén, akit az Atya ugyan a világ alkotása előtt szemelt ki, de az utolsó időben jelentett ki tiértetek. Általa hisztek Istenben, aki őt feltámasztotta halottaiból, és dicsőséget adott neki, hogy Istenben legyen a hitetek és reményetek. Tisztítsátok meg tehát lelketeket az igazságnak engedelmességgel, a nem színlelt testvéri szeretetben. Figyelmesebben, szívből szeressétek egymást, újjászületve nem romlandó, hanem romolhatatlan magból Isten élő és örökké megmaradó igéje által, mert minden test olyan, mint a fű, s minden dicsősége, mint a fű virága: elszárad a fű, és lehull a virága, az Úr igéje azonban örökre megmarad [Iz 40,6-8G]. Ez pedig az az ige, amelyet hirdettek nektek.

Rég volt, mikor Péterben e gondolat, ez az eszme szentségi fokra emelkedett, mi viszont még előtte vagyunk e mostani májusnak, melyben megélni merhetjük, módunk van rá, ha hitünkkel bírjuk, Urunk mennybemenetelét, és a Szentlélek kiáradásának megnyilvánulását. Minek rajtunk kell nyomot hagynia, úgy, ahogy nyomot bírt hagyni Péteren. Nem vagyunk kevesebbek Isten számára, mint Péter, ezért ezzel a lelkesedéssel, beleéléssel kell olvasnunk e sorokat, és engedni, hogy lelkünkig hatoljon. Legelőször is: minden, mi anyagi dolog, előbb, vagy utóbb, elértéktelenedik, sőt egészen hiú értéket képvisel, jelent; de, a miértünk adott váltság, megváltásunk záloga,

valami minden e világi értéken felüli értéket képvisel. Nem egy ember élete lett értünk áldozattá, hanem maga az Isten mutat be áldozatot értünk. Mi ebben az áldozat? Talán nem is az, hogy kiszenveteti Jézust az Ember, megcsúfolja, megalázza, keresztre feszíti. Hanem az, hogy Isten önmagát engedi az Ember által megaláztatni. Hadd higgye el az Ember önmagának, hogy megsemmisíthet mindent, ami a saját hatalmának útjában áll.

Eltűri, hogy kijelentetni lehessen módjában az Istennek, hogy nincs nagyobb hatalom égen és földön, mint az a szeretet, Aki az Isten. Az Atya, aki által van hitetek, „hogy hiteteknek ne emberi bölcsesség, hanem Isten ereje legyen az alapja.” [1Kor 2,5] Isten elpusztíthatatlan, hiszen, Aki által van minden, ha azt teremtménye elpusztítani lehetne képes, akkor az azt jelentené, hogy a teremtett nagyobb teremtőjénél, a szolga nagyobb uránál. Az idézet középpontjában talán nem véletlenül áll: „Tisztítsátok meg tehát lelketeket az igazságnak engedelmességgel, a nem színlelt testvéri szeretetben.”

Ha csak ez az egy mondat volna az evangéliumokon kívül Pétertől örökségünk, ez is elég volna, hogy életünk tisztázásra szoruljon, és lehet, hogy a végén mégis még időt kellene kérnünk. Figyelmesen szeretni ha bírnék; és ebben az igaz szeretetben igyekezni minden nap újjászületni, újra ráatalálni Istenemre, arra a személyes Istenre, akiről mindig azt hiszem, hogy ismerem, és mégis minduntalan meggyőző arról, hogy sokoldalúsága, és minden törvény felett állósága oly bátor elevenség, hogy lám, a világ minden bűne – mi volt, és mi lenni bír még – kevés ahhoz, hogy legyőzhesse az Ő szeretetét. Nekem, embernek be kell látnom, fel kell ismernem, hogy minden bűn és minden bűnös élet e világ porával semmibe hull, halottá válik, csak, és kizárólagosan a szeretet él túl minden életet, mert a szeretet Istenben „élő és örökké megmaradó”! Miért legyen az én számomra az élet, az örökélet érték, a pillanat ellenében? Talán azért, mert az a pillanat, ami az örök életre predesztinál, értéket ad a pillanatomnak, létbe formál. Ellenben a szándékolt pusztítás, a bűn, leértéktelenít, kivon ebből a világból is, nem hogy az örökkévalóságból. Embertelen létforma, amikor szán-

dékoltan magamat pusztítom, leminősítem, elértéktelenítem, ami által magammal rántom embertársaimat is!

Mind ez párosul azzal is, hogy Isten Anyaságát is dicsőíthetjük Mária tiszteletéhez tár-sultan. Legyen fennkölt, ma-gasztos, emelkedett, szentségi erejében teljes számunkra ez a hónap. Adjon erőt, hitet, re-ményt, hogy szeretni bírjunk, Krisztus szeretetét rásütve a világra!

NJ

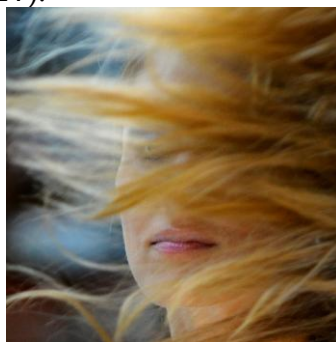
Tanítás a Szentlélekről

A II. Vatikáni Zsinat *Lumen Gentium* kezdetű dogmatikus konstitúciójából:

(A Szentlélek az Egyház megszentelője)

4. A mű elkészülte után - melyet az Atya a Fiúra bízott, hogy elvégezze a földön (vö. *Jn 17,4*) - pünkösdkor elküldetett a Szentlélek, hogy szüntelenül megszentelje az Egyházat, s így a hívőknek Krisztus által az egy Lélekben megnyílják az Atyához vezető út (vö. *Ef 2,18*). Ő az élet Lelke, azaz az örök életre szökellő víz forrása (vö. *Jn 4,14; 7,38--39*), aki által az Atya a bűnnek meghalt embereket élteti, míg végül halandó testüket föltámasztja Krisztusban (vö. *Róm 8,10--11*). A Lélek az Egyházban és a

hívők szívében mint templomában lakik (vö. *1Kor 3,16; 6,19*), imádkozik bennük és tanúságot tesz a fogadott fiúságról (*Gal 4,6; Róm 8,15--16.26*). Az Egyházat, melyet elvezet a teljes igazságra (vö. *Jn 16,13*) és összefog a szolgálásban és a közösségben, különböző hierarchikus és karizmatikus ajándékokkal látja el, irányítja és ékesíti a maga gyümölcseivel (*Ef 4,11--12; 1Kor 12,4; Gal 5,22*). Az evangélium erejével megfiatalítja az Egyházat, szüntelenül megújítja és elvezeti a völegénnyel való teljes egyesülésre. A Lélek és a menyasszony ugyanis azt mondja az Úr Jézusnak: Jöjj el! (vö. *Jel 22,17*).

Így az egyetemes Egyház úgy jelenik meg, mint "az Atya, a Fiú és a Szentlélek egységéből eggyé vált nép".

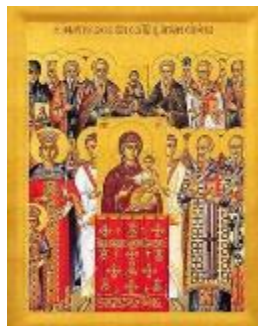
A II. Vatikáni Zsinat *Ad Gentes* kezdetű dekrétuma az Egyház missziós tevékenységéről

(A Szentlélek küldetése)

4. Ennek megvalósítására pedig elküldte Krisztus az Atyától a Szentlelket, hogy a lelkek mélyén munkálja az üdvösséget és terjessze az Egyházat. A Szentlélek kétségkívül már Krisztus megdicsőülése előtt is működött a világban. Pünkösöd napján azonban leszállt a tanítványokra, hogy örökre velük maradjon, az Egyház nyilvánossá lett a sokaság előtt, és az igehirdetés által megkezdődött az evangélium terjedése a nemzetek között. Az új szövetség egyháza - mely minden nyelven megszólal, s szeretetében minden nyelvet megértve és befogadva túllép a bábeli megoszláson - a hit katolikus voltával előre jelzi a népek egységét. Krisztus emberi élete akkor kezdődött el, amikor Szűz Máriára leszállt a Szentlélek; ugyanez a Szentlélek indította az imádkozó Krisztust szolgálatára, s amikor Pünkösödkor ugyanez a Lélek leszállt az apostolokra, megkezdődtek az "apostolok cselekedetei". Maga az Úr Jézus pedig, mielőtt életét teljesen szabadon letette a világért, úgy rendezte el az apostoli szolgálatot és ígérte meg a Szentlélek elküldését, hogy e kettő mindig és mindenütt együtt vigye végbe az üdvösség művét. A

Szentlélek az egész Egyházat mindig "egyesíti a közösségben és a szolgálatban, ellátja hierarchikus és karizmatikus adományokkal", az egyházi intézményeket pedig élteni, mint a lélek a testet, és ugyanazt a missziós lelkületet ébreszti föl a hívőkben, amely Krisztusban élt. Az apostolok munkáját néha még láthatóan is megelőzi, s többféleképpen szüntelenül kíséri és irányítja.

Mária-antifóna

(lat. *Antiphona de Beata Maria Virgine*): eredetileg zsoltárral énekelt antifóna, a 13. századtól a napi officium végén énekelt önálló gregorián ének Mária köszöntésére. - 1221: a domonkosok énekelték először a kompletórium végén naponta a *Salve Reginát*. 1249: a ferencesek vezették be az évközi időben a *Salve Regina* mellé az *Ave Regina coelorum*, ádventben az *Alma Redemptoris Mater*, húsvét után a *Regina coeli* Mária antifónát. A

14. sz: e szokást a Római Breviáriumba is átvették. (Magyar Katolikus Lexikon)

antifóna (a gör. *antiphoné*, [két kórus] „váltakozó hangzás” a szóból): éneklés közben indító, majd refrénszerűen visszatérő szakasz. - Ismert volt Indiában, az ókori görögöknél és a pogány Rómában, de a zsidóknál is (vö. *Ezd 2; 12; 39*). Tertullianus szerint a buzgóbb hívők imádságaikhoz antifónaként alleluját, a zsoltárokhoz mások által ismételhető mondatot fűztek. (Magyar Katolikus Lexikon)

Regina coeli

A **Regina coeli** vagy **Regina caeli** („Mennyek Királynője”) a katolikus egyház ősi latin Mária-himnusza. Nevét, mint más imádságok, a kezdősoráról kapta. Egyike a négy (évszakonként váltakozó) Mária-antifónának, előírás szerint a nap végén éneklik vagy recitálják (vagy kompletóriumon vagy vesperáson), tehát tipikusan éjjeli ima. Nagyszombattól pünkösdvasárnapig az Űrangyala (Angelus) helyett mondják.

Szerzője ismeretlen, de a legenda szerint Nagy Szent Gergely pápa egy húsvét reggelen angyaloktól hallotta énekelni az ima első három sorát, miközben egy szertartás

keretében mezítláb haladt a Szent Lukács evangélista által festett, az Szent Szület ábrázoló ikon mögött. Ekkor isteni sugallatra hozzáadta a negyedik sort is. Egy másik, jelenleg megalapozatlan elmélet szerint V. Gergely pápa a szerző.

Magyar szövege

Mennynek Királyné asszonya, örülj szép Szűz, alleluja, Mert kit méhedben hordozni méltó voltál, alleluja.

Amint megmondotta vala, feltámadott, alleluja. Imádd Istent, hogy lemossa bűneinket, alleluja.

A himnuszhoz, hasonlóan a többi Mária-antifónához, verzikulus és könyörgés is tartozik (ezt használja XVI. Benedek pápa is):

Örülj és örvendezz Szűz Mária, alleluja! Mert valóban feltámadott az Úr, alleluja!

Ima: Könyörögjünk! Űristen, ki szent Fiadnak, a mi Urunk Jézus Krisztus feltámadásával

a világot megörvendeztetni méltóztattál, add, kérünk, hogy az ő anyja, Szűz Mária által az örök élet örömeit elnyerhessük. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. – Ámen.

Mária lelkiiség a Fokoláre Mozgalomban

Az egység lelkiisége: Mária

Milyen helyet foglal el Mária a Fokoláre Mozgalom lelkiiségében?

Mária, Isten anyja jelen volt a Mozgalomban a kezdetektől fogva. Chiara Lubich többször felidézett egy olyan eseményt, ami a rettenetes bombázások idején történt, és végzetes lehetett volna. Ez a történet a Szűzanyával kapcsolatos: "Beborított bennünket és az egész óvóhelyet a por – emlékezik vissza Chiara. Amikor felálltam a földről, azt éreztem, hogy csoda történt. Körülöttem mindenki sírt, kiabált, és ekkor ezt mondtam társnőimnek: 'Nagyon éles fájdalmat éreztem lelkemben a veszély közepette, azt, hogy nem fogom tudni többé elimádkozni itt a földön azt, hogy Üdvözlégy Mária.' Akkor nem fogtam fel ezeknek a szavaknak és ennek a szenvedésnek az értelmét, de

talán öntudatlanul is kifejezésre jutott ebben az a tény, hogy ha Isten kegyelméből életben maradok, akkor megdicsőíthetem Máriát ezen a Művön keresztül, ami éppen születőben volt."

Ilyen módon nem meglepő, hogy a Fokoláre Mozgalom hivatalos neve Mária Műve és az sem, hogy a találkozóinkat, állandó településeinket máriapolinak hívjuk, találkozási központjainknak a neve pedig máriapoli központ.

Chiara így ír 2000-ben: "Mária ugyanúgy járt el Mozgalmunkkal, mint magával az Egyházzal: háttérben maradt, hogy előtérbe helyezze azt, hogy teret adjon annak, akit az megillet, a Fiának, aki Isten. De amikor elérkezett annak a pillanata, hogy megmutatkozzon Mozgalmunkban, mondhatjuk úgy is, hogy hivatalosan, akkor megmutatta magát, jobban mondva **Isten megmutatta nekünk Öt, a nagyságát, amely arányos volt azzal, amilyen mértékben képes volt háttérben maradni.** 1949-ben volt az, amikor Mária mondott nekünk valamit magáról. Ez a különleges kegyelmek éve volt, talán azt lehet mondani, hogy történetünkben a megvilágosodás időszaka. Megértettük, hogy Mária, aki mint egy

kivételes és egyedi teremtmény ott van a Szentháromságban, **teljes mértékben Isten igéje**, Isten igéjébe öltözött. És ha az ige Isten szava, az Atya szépsége, akkor **Mária, akinek a lényege volt Isten igéje, nem volt semmi más, mint Isten igéje, egy semmi máshoz nem hasonlítható szépségben tűnt fel.**

Annyira erős volt, annyira mélyen hatott ránk ez a felfedezés, hogy máig sem tudjuk elfelejteni, sőt azt is értjük, hogy akkoriban úgy tűnt, csak az angyalok képesek valamit dadogni vele kapcsolatban. A róla alkotott látásmódunk nagyon vonzott hozzá és új szeretet született meg bennünk iránta. És erre a szeretetre az evangélium logikája szerint válaszolt. Megmutatkozott nekünk még világosabban annak, aki Ő: **Isten anyjának, Theotokosz-nak.** Nem csak a názáreti fiatal szűz, a világ legszebb teremtménye, az a szív volt, amely magában foglal és túlszárnyal minden anyai szeretetet a világon, hanem az Isten anyja. Mária ekkor, Isten kegyelmének a közreműködésével, egy új vonását mutatta meg nekünk, amely addig teljesen ismeretlen volt számunkra. Korábban Máriát úgy láttuk, mint aki ott áll Krisztus és a

szentek előtt. Ha hasonlatot akarunk használni, akkor olyan volt, mint amikor az égbolton látjuk a Holdat (Máriát) a Nap előtt (Krisztust) a csillagokkal (a szentekkel). Most azonban más volt, mert Isten anyja átölelt mindent, mint a hatalmas kék égbolt, amely magába foglalja magát a Napot is.

Máriának ez az új, fénnel teli megértése nem maradt meg az elmélkedés szintjén. Világossá vált számunkra, hogy **Mária egy követendő példaképet jelenít meg számunkra** azt, hogy milyenné kell válnunk, ugyanakkor láttuk azt is, hogyan válhatunk mindannyian Máriává.”

(<http://www.fokolare.hu/modules.php?name=News&file=article&sid=463>)

Imaéletünk aktualitásai

Az imádságnak minden időpont megfelel. A hagyomány a keresztény imádságos élet

három formáját őrizte meg: a szóbeli imát, az elmélkedést és a szemlélődő imádságot. Közös vonásuk a szív összeszedettsége.

Az imádság irányultsága

Miért imádkozunk? Melyek a fontos és szükséges dolgok? Mit hozunk elé az első helyen, és mit csak azután? Melyek az imádság súlypontjai, mi az imádság irányultsága? Jézus minta-imája ezekre a kérdésekre ad választ.

Jézus imádsága alapvetően Isten központú. Őt kérés hangzik el, amelyből az első kettő Isten érdekeire tekint: „*Szenteltesd meg a te neved, jöjjön el a te országod.*” Amikor Isten elé jövünk, imádságunkban életünk alapvető irányát leplezzük le. A kérdés nem pusztán az, hogy imádkozunk-e egyáltalán, hanem az, hogy Isten személye, az ő dicsősége, az ő akarata megelőz-e minden mást. Fontos-e, mindennél fontosabb-e számunkra, hogy az ő nevét mások is megszenteljék? Szívünk mélyéből kívánjuk-e, hogy Istent megismerjék és Istenként tiszteljék? Szeretjük-e őt annyira, tiszteljük-e őt olyan mértékben, imádjuk-e őt eléggé ahhoz, hogy azzal kezdjük: bárcsak mindenki úgy tekintene rád, mint a Teremtőre, az élet forrására, mint aki megváltottál és megszabadi-

tottál, mint akiben minden dolgok a helyükre kerülnek. Él-e bennünk az Isten országa, az ő uralma képe olyan erősen, hogy azért könyörgünk és azt keressük mindenek előtt, hogy „jöjjön el a te országod”? Milyen gyakran kiüresítjük az imádságot azzal, hogy fő témájává személyes és családi érdekeinket tesszük, és nem az ő országát és az ő érdekeit! Az énközpontú imádságaink pedig egy énközpontú életről szólnak. A Krisztust követő élet azonban Isten-központú, az evangélium, amely új emberré tett bennünket, nem rólunk, hanem Isten Országáról szól.

Jézus Krisztus imádsága a teljes életet felöleli. Aki minde- nek elé az Atya nevének szentségét és országa eljöv- vetelét helyezi, harmadik kérésében teljes természet- séggel tárja fel anyagi szük- ségeit: „*A mi mindennapi kenyerünket add meg nekünk naponként.*” Az Isten szándé- kainak első helyre helyezése nem jelenti azt, hogy az étel, az ital, a mindennapi testi szük- ségek nem kerülhetnek az ő

színe elé. Ez a kérés a látszólag magától értetődőt is az imádsághoz sorolja. A mindennapi kenyér a mi számunkra magától értetődőnek tűnik; Isten arra hív, hogy azt is az ő ajándékaként vegyük magunkhoz. Az imádság nem szorulhat az élet peremére, a különleges, megoldhatatlan helyzetekre. Jézus arra tanít, hogy az "élet közepében", a legegységesebb, mindennapos dolgokkal kapcsolatban éppen úgy imádkozunk, mint a nehéz helyzetekben.

Jézus az imádságban bűneink megvallására és megbocsátásra hív. A Krisztust követő ember rendszeresen megvizsgálja magát, és megvallja bűneit az Atyának, azzal a bizonyossággal, hogy a Fiú minden bűnünkért eleget tett. Ezzel tudatosítjuk magunkban, hogy továbbra is kegyelemből élünk. Isten ajándéka, hogy az övéi lettünk, az ő egyedüli munkája, hogy ma is szeretjük őt; nincsen helye semmiféle büszkeségnek, az őt nem ismerők megvetésének. Ha pedig Isten bocsánatából élünk, nem tehetjük, hogy magunk nem adjuk azt tovább, megbocsátva azoknak, akik ellenünk vétkeztek. Imádkozunk a kísértésből való megszabadulásért is, hogy ne essünk ismét bűnbe.

Az Úr imájának sorai egy keretet, mintát adnak arra, hogy melyek legyenek imádságunkban a hangsúlyos elemek, és hogyan viszonyulnak egymáshoz. Jézus azonban arról is beszél igénkben, hogy milyen indítékkal, milyen módon imádkozunk. *(Írott igehirdetésből) E bevezető után nézzük meg a hónap eseményeit. Hol és személyesen hogyan kapcsolódhatunk be abba az imádságos életbe, mely kellene, hogy kereszténységünket közösségében megerősítse.*

Május eleve a litániák hónapja. Mert májust annak szenteljük, hogy Máriához közel férközzünk, Őt dicsóítsuk, és Őt bírjuk közbenjárásra, értünk, mieinkért, hazánkért, és az egész világért.

Ha kitekintünk szűkös, megsárgult életünkből, ráébredünk, hogy mennyi mindenért van szükség, hogy imádkozzunk, engesztelést végezzünk, közbenjárjunk.

Május 12. Élő rózsafüzér zarándoklat hazánkért, Budapestért, Budapest körül - amelybe plébánia közösségünk Ferenc atya vezetésével kapcsolódik be, az 5-ös szakaszba, mely Farkasrétről - Budatéténybe tart. Ott a nagytétényi Nagyboldogasszony plébánia templomban (XXII. Szabadság u. 2.) 19 órakor kezdődő

szentmisével zárul. Ez azt jelenti, hogy Budapest 9 különböző pontjáról zarándokcsoportok reggel elindulnak imádsággal, énekkel, hogy este majd másik hat helyszínen szentmise keretében kérjenek áldást zarándoklatukra, és imáikra; illetve e napon hozott áldozatuk legyen engesztelés, valamint kérésük, könyörgésük találjon az Úrnál meghallgatásra.

Május 19.-20 A Feltámadási menet 2012-től kifejezője az itt élőknek és Európának, hogy mi, résztvevők, valljuk és vállaljuk a keresztény erkölcsi értékrendet.

A Feltámadási menettel vállalásokat fogalmazunk meg, melyek az ünnep alkalmával kerülnek templomunkban felolvasásra.

A Feltámadási menet mindazok megvallásával kifejezi hűségünket Őhozzá, hogy evangéliuma áthassa családi, munkahelyi, iskolai, baráti, település-közösségi, nemzeti és a sorsközösségű népek közötti

életünket. Így erősítjük meg, ilyen egyszerű, de alapvető tettel a „táborunkat”. Így lehetünk újra a kereszténység repedésektől mentes, életvívő pajzsa, mint hajdan!

A Feltámadási menet egyik különös és nagyszerű kegyelme, hogy katolikusok és protestánsok, együtt egyszerre, részesei e Krisztus-központú magyar cselekvésnek! A Feltámadási menetben részt véve kiki hite szerint erősítheti az Éggel való szövetségét. Az ősi magyar, útnak indító mitikus „létminta” – Hunor és Magyar csodaszarvas követése – ma keresztény/keresztyén formában így valósulhat meg.

Az ágaiban kb. 3000 km-es nemzeti zarándoklat – másképpen is kifejezve: **keresztyén magyar összefogás** - húsvétől most már Krisztus király napjáig (adventig) tart, és ugyanúgy, mint eddig, áthalad minden kárpát-medencei utódállamon. Most is húsvét vasárnap indul el a négy ág, csak szombatokon és vasárnapokon halad, és ily módon a

pünkösd előtti vasárnapig jut el azon településekre, ahonnet biztosan megy egy közösség Csíksomlyóra. E négy közösség viszi el oda a feltámadási jelvényeket, majd ott, a Kis-Somlyó nyergében az ünnepi nagymisét követően találkoznak a fenti Madonna-szobornál, ahol a jelvényeket szimbolikusan összeérintik. Ezután átadják őket a székely közösségek képviselőinek, kik által a Feltámadási menet négy ága visszafordul napnyugat felé, és Csíksomlyó kegyelmével - üzenetével egyre-egyre halad tovább a Kárpát-medencében, míg nem Krisztus király ünnepén – fontos ez a királyi eszme! – a négy ág újra összeér a Kárpát-medence napnyugati pontján, Sopronban.

A Feltámadási menet alapfeltétele, hogy a stációtelepüléseken meglegyenek a helyi szervezők. Az eddigi tapasztalatok alapján elmondhatjuk, hogy plébánia, gyülekezet, lelkiségi közösség (Kolping-család, cserkészcsapat, keresztény/keresztény férfi vagy nőegylet...) KÉSZ-csoport, valamint világi közösség (például polgármester és segítői, huszárhagyomány-örzők, polgári kör, kulturális egyesület) egyaránt végezte a helyi szervezést vagy segített abban. Egy stációtelepülési közösség konkrét teendői: a településükre érkező, előttük lévő stációtelepülés csoportját, küldötteit kell fogadniuk, és az átvett feltámadási jelvényt alkalmas helyen és módon másnapig tárolniuk. A szervezőknek ebből következően a következő stáció szervezőcsoportjával is előre fel kell venniük a kapcsolatot, hogy azok szintén megszervezhessék a menet fogadását. A fogadási ünnepséget ki-ki a saját elképzelése és felekezeti élete szerint szervezi meg. A fenti eszmei alapvetés viszont jó támpont a tartalmára vonatkozóan. Összeköthető szentmisével, istentisztelettel, rövid liturgiával, verssel, énekkel, beszéddel stb. Mi továbbra is ajánlunk egy székelyföldi ötletet: a feltámadási jelvény átadásakor vagy a nagycsaládok vagy a résztvevők gyermekei lehetnének a főszereplők,

hiszen nemzetünk jövőjének letéteményesei a gyermekek! Feltámadási meneti szakaszát ki-ki maga megszervezi: kik viszik tovább a feltámadási jelvényt, mikor indulnak; mi az útvonal (ebbe földút is beleeshet); hol állnak meg pihenni; vagy közbenső települési közösséggel találkozni? Milyen formában mennek: gyalog, autókkal, busszal, kerékpáros csapatként, fogatokkal stb.? Kell-e rendőrségi bejelentést, útvonal-biztosítást kérni?

Május 28. Karizmák ünnepe

Sátorfoglalás 9 órákor, melyben bemutatkozik közösségünk! Életünk Krisztus, melyet a Hit évének szele lengjen át! Legyünk minél többen jelen résztvevőként és szervezőkként is. 15 órákor a bíborosi szentmisén vegyünk részt együtt, családjainkkal, majd 16 órától a Sillye koncertnek örülhetünk. Az egész nap arról szól, hogy Egyházmegyénk közösségei

sokszínűségükkel egymást egészítik ki. A helyi egyházak, a Plébániák egy nagy közösség élő tagjai. Mi vagyunk az Egyház, Krisztus Egyháza, mely hitében él, és hite által dicsőíti Istent, aki megszentelni akarja a világot általunk! NJ

Szív-közelben!

MI MEGKÉRDEZZÜK
- HOGY MEGISMERJÜK -
HOGY A MAGUNKÉT IS FELISMERJÜK!
A HÓNAP KÉRDESE:

Tisztának mit nevezhetek?

SZÍV-KÖZELBEN címmel, beszélgető műsor sorozatot tartunk minden hónap második péntekjén, 19-21 óráig - pomázi emberekkel, akik Emberként értéket hordoznak, és adnak nekünk. Mert, mikor máskor, ha nem most van itt az ideje, hogy előkerüljenek tartalékaink!

prezentál ingyenes, elősmányt szívesem fogadunk!

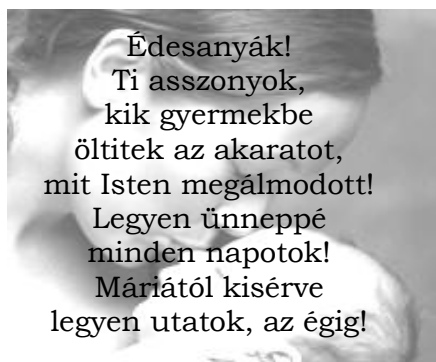
Mert az érték bennünk van!

Szerettel várjuk a Keresztény pincelubba
2012. május 11-én 19 óra
(Pomáz, Templom tér 8.)

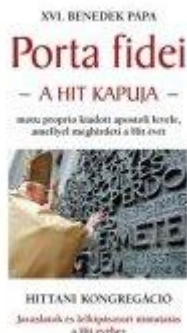
Május hónap vendége:
Simon András grafikusművész

Május 11. 19 órától a Plébánia pincéjében!

„A hit kapuja” –a Hit évének meghirdetéséről

Október 17-én, hétfőn közzétették a Szentatya apostoli levelét, amellyel hivatalosan meghirdeti a „Hit évét”. A Szentatya az Apostolok Cselekedeteiből vett szavakkal kezdi a dokumentumot, utalva arra, hogy Isten hogyan tárta föl a pogányok előtt a hit kapuját (vö: Ap. Csel 14,27).

A pápa 15 pontos apostoli levelében kifejti azt a kívánságát, hogy a hívek egyre hitelesebb tanúságot tegyenek életükkel hitükről. Minden hívő feladata, hogy ismét

felfedezze a megvallott hit tartalmát, ünnepelje, megélje hitét és elmélkedjen róla. Az egyház Pünkösöd napján a maga teljességében megmutatja a hit és a félelem nélküli hithirdetés nyilvános dimenzióját. A Szentlélek ajándéka tesz alkalmassá bennünket a küldetésre és megerősíti tanúságtételünket. A hit megvallása személyes és egyben közösségi aktus. Az egyház ugyanis a hit első alánya. A keresztyén közösségben mindenki felveszi a keresztség szentségét, amely hatékony jele annak, hogy belép a hívők közé, az üdvösség elnyerésére. Nem véletlen, hogy a keresztyénség első évszázadaiban a hívőknek kívülről meg kellett tanulniuk a Credo-t, a Hiszekegyet. Ezt minden nap elimádkozták, hogy ne felejtsek el a keresztséggel vállalt kötelezettségeiket – írja a „A hit kapuja” c. Motu proprio-jában XVI. Benedek pápa. (vm) (Vatikáni Rádió)

A hit megújítása legyen napjaink egyházának legfőbb feladata

2012. 01. 28. 10:54

A pápa beszéde a Hittani Kongregáció plenáris üléséhez.

A Szentatya január 27-én délben az Apostoli Palota Kelemen-termében beszédet intézett a Hittani Kongregáció plenáris ülésének mintegy 70 tagjához. Beszédében annak a kívánságának adott hangot, hogy a hit éve járuljon hozzá Isten

népe minden tagjának együttműködésével ahhoz, hogy Istent ismét jelenvalóvá tegye világunkban.

XVI. Benedek pápa kifejtette: Földünk nagy részét az a veszély fenyegeti, hogy kialszik a hit, mint egy olyan láng, amelyet nem táplál többé semmi. A hit mély válságával, a vallásos érzék elvesztésével találjuk szemben magunkat, ami ma az egyház számára a legnagyobb kihívást jelenti. A hit megújulása legyen tehát napjaink egyházának elsődleges feladata. A pápa annak a kívánságának adott hangot, hogy a hit éve járuljon hozzá Isten népe minden

tagjának együttműködésével ahhoz, hogy Istent ismét jelenvalóvá tegye világunkban. A keresztények egységének témája szorosan kapcsolódik ehhez a feladathoz – fejtette ki a pápa ...

Az igazi ökumenizmus középpontja a hit, amelyben az ember találkozik az Isten szavában kinyilatkoztatott igazsággal. A hit nélkül az egész ökumenikus mozgalom egyfajta „társadalmi szerződésre” redukálódna. A II. Vatikáni zsinat logikája teljesen más: a keresztények teljes egységének őszinte keresését Isten szavának dinamizmusa élteti.

Alapvetően fontos, hogy különbséget tegyünk a szent hagyomány és a hagyományok között. Ezen a téren fontos lépés történt a katolikus egyházzal teljes egységre lépni kívánó anglikánok esetében. Ezek a hívek megőrizhetik spirituális, liturgikus és lelkipásztori hagyományaikat, amelyek megegyeznek a katolikus hittel.

A pápa végül a morális problémák kérdését vetette fel. Ezek új kihívást jelentenek az ökumenizmus számára. A párbeszéd során nem hagyhatjuk figyelmen kívül azokat a fontos erkölcsi kérdéseket, amelyek az emberi élet, a család, a szexualitás, a bioetika, a szabadság, az igazság és a béke témájára vonatkoznak. Fontos lenne, hogy azonos hangon szóljunk meg ezekről a témákról, merítve a Szentírásból és az egyház élő hagyományából.

Az egység nem pusztán a hit gyümölcse, hanem mintegy feltétele is annak, hogy egyre hitelesebben hirdessük a hitet azoknak, akik még nem ismerik az Üdvözítőt. Jézus így imádkozott: „Amint te, Atyám, bennem vagy és én tebenned, úgy legyenek egy ők is

mibennünk, és így elhiggye a világ, hogy te küldtél engem” (Jn 17,21).
részlet: Vatikáni Rádió/Magyar Kurír (nk)

Közösségi megmozdulás

Úgy kezdődött, hogy a plébániai levelező listán megjelent Wágner Lipót munkálkodásából egy felhívás: „Hívunk szeretettel mindenkit szombaton 9 órára (április 28.), aki ráér és kedvet érez a fenti munkák bármelyikére. Aki tud, hozzon magával ásót, csákányt, esetleg kaszát, fűnyírót.” Aki hallotta, és ráért, az eljött. Voltunk néhányan nem sokan, de elegen, hogy nagy dolgok történhessenek! A legaktívabban a Wágner család vette ki részét a tüsténkedésből, köszönhetően a család ifjú hölgyeinek, akik összedobtak még egy csodás paprikás krumplit is, ebédre (15-en ültük körbe az asztalt)!

Sör, bor, pálinka híján, munka volt.

De csak elkezdeni lehetett e napon a plébánia udvar átformálását, közösségi térré: betonkerítés elbontása, kaszálás, fák kitermelése. Na, ez az utóbbi volt a nagy attrakció: hiszen a kert talán legöregebb, és leghatalmasabb diófájának függőleges koordinátáit módosítottuk „X” koordinátává. Nem volt egyszerű, de annál látványosabb mérnöki feladat - helyett lett józan paraszti munka eredményévé. Na persze, kellett hozzá egy remek láncfűrész, egy elegendő hosszú és erős kötél, meg néhány ereje bőségében lévő férfiember. Ne felejtjük, a háttérben azok a kedves hölgyek dolga sem volt hiába való, akik a résztvevő férfiemberkért aggódtak, szorítottak, szívük melegével, és minden dobbanásával! Mert az is kellett.

De jelenthetjük, hogy sikerült, bár ennek a fának a gyökere még a földben van, ami a következő összetartás alkalmával kellene, hogy kikerüljön onnan. Mindig kell egy pont, ahonnan tudjuk folytatni a megkezdett történetet. Itt most, ez lesz az.

E közben zajlott a prágai kirándulás, amiről lapzártáig nem érkezett beszámoló, de reménykedjünk, hogy lesz valaki, akit megérintett annyira az esemény, hogy megosztani kész lesz velünk élményét. Számítunk rá!

NJ

Hirdetések

Rendelkezz adód 1-1 %-áról!

Magyar Katolikus Egyház technikai száma: 0011

Szent Miklós Alapítvány adószáma: 18685310-1-13

A hónap ünnepei: Május 1. Szent József, a munkás / Május 2. Szt. Atanáz / Május 3. Szt. Fülöp és Jakab apostolok / Május 4. Szt. Flórián / Május 7. Boldog Gizella / Május 11. Boldog Salkaházi Sára / Május 12. Szt. Pongrác – 6. Élő Rózsafüzér zarándoklat / Május 13. Szt. Szervácusz; A Fatimai Boldogságos Szűz Mária / Május 14. Szt. Bonifác / Május 16. Nepomuki Szt. János / Május 19. A Feltámadási zarándok jelvény fogadása templomunkban - Keresztény batyus bál / Május 20. Urunk mennybemenetele – Bérmálás – A Feltámadási zarándok jelvény átadása a következő állomására / Május 22. Szt. Rita / Május 23. Boldog Apor Vilmos / Május 24. Szűz Mária, a keresztények segítsége / Május 26. Néri Szt. Fülöp / Május 27. Pünkösdvasárnap / Május 28. Karizmak ünnepe – Egyházmegyei ünnep / Május 30. Szent Jobb ünnepe

Keresse minden hónap elején Plébániánk hírlevelét a templomi újságoknál!

Hírlevelünk virtuálisan hozzáférhető honlapunkon:

<http://www.pomaziplebania.fw.hu/>

Miserend

Pomáz:

Templom: Hétfő, Csütörtök
Kedd, Péntek Szombat
Vasárnap

reggel 07 órákor
este 18 órákor
de. 9,30 órákor
este 18 órákor

Pomázon, május minden napján 17.30-18 óra között Lorettói litánia

Szent Miklós Kápolnában - vasárnap

reggel 8 órákor
este 16,30 órákor
de. 11 órákor

Csobánka: Szombat

Vasárnap:

„HÍRLEVÉL”, a Szent István Király Plébánia értesítője
Megjelenik minden hónap elején, ingyenes kiadvány
Pomáz, 2013 Templom tér 8.
Tel./Fax: 06-26-325006
mail: pomaziplebania@gmail.com
Web:<http://www.pomaziplebania.fw.hu>
Bankszámla szám: 11742087-20000569

Kiadásért felelős:
Erdődi Ferenc
Plébániai kormányzó
Szerkeszti:
Naszáros József
06-70-2232226
pomaziplebania@gmail.com